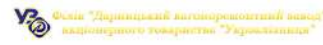

Міністерство освіти і науки України
Український державний університет залізничного транспорту

МАТЕРІАЛИ

двадцять першої науково-практичної міжнародної конференції
*«Міжнародна транспортна інфраструктура,
індустріальні центри та корпоративна логістика»*
(5-6 червня 2025р. м. Харків, Україна)

MT.KART.EDU.UA

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ІНФРАСТРУКТУРИ УКРАЇНИ
ТРАНСПОРТНА АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ
АТ «УКРАЇНСЬКА ЗАЛІЗНИЦЯ»
CONSERVATOIRE NATIONAL DES ARTS ET MÉTIERS (FRANCE)
INSTITUTE OF AUTOMATIC CONTROL TELEMATICS OF
TRANSPORT (POLAND)
УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЗАЛІЗНИЧНОГО
ТРАНСПОРТУ
ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ ПРОМИСЛОВОСТІ НАН УКРАЇНИ

Матеріали

*Двадцять першої науково-практичної
міжнародної конференції*

**«МІЖНАРОДНА ТРАНСПОРТНА
ІНФРАСТРУКТУРА,
ІНДУСТРІАЛЬНІ ЦЕНТРИ ТА
КОРПОРАТИВНА ЛОГІСТИКА»**

(5 - 6 червня 2025р. м. Харків)

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Голова: *Панченко С.В.*, д.т.н., проф., ректор Українського державного університету залізничного транспорту (Харків).

Заступники голови: *Каграманян А.О.*, к.т.н., доц., проректор з науково-педагогічної роботи .Українського державного університету залізничного транспорту (Харків);
Дикань В.Л., д.е.н., проф., завідувач кафедри економіки та управління виробничим і комерційним бізнесом Українського державного університету залізничного транспорту (Харків).

Секретаріат:

Толстова А.В. к.е.н., доц., доцент кафедри економіки та управління виробничим і комерційним бізнесом Українського державного університету залізничного транспорту (Харків).

Шаповал Г.В. к.т.н., доц., заступник декана з денної форми навчання Факультету УПП Українського державного університету залізничного транспорту (Харків).

Примаченко Г.О. к.т.н., доц., доцент кафедри транспортних систем та логістики Українського державного університету залізничного транспорту (Харків).

УДК 339.5:346.5

**ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ АНТИДЕМПІНГОВИХ ЗАХОДІВ У
ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ: МІЖНАРОДНІ
СТАНДАРТИ ТА ДОСВІД УКРАЇНИ**

**LEGAL REGULATION OF ANTI-DUMPING MEASURES IN
FOREIGN ECONOMIC ACTIVITY: INTERNATIONAL STANDARDS
AND THE EXPERIENCE OF UKRAINE**

*А. В. Михня, здобувачка вищої освіти,
Науковий керівник: Я.В. Кононенко, канд. екон. наук, доцент
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна*

*Alona Mykhnia, Student,
Academic Supervisor: Y. Kononenko, PhD in Economics, Associate Professor
V. N. Karazin Kharkiv National University*

У сучасних умовах глобалізації та зростання взаємозалежності національних економік питання забезпечення справедливої конкуренції на міжнародних ринках набуває особливої актуальності. Однією з форм недобросовісної торговельної практики, що порушує принципи рівноправної економічної взаємодії, є демпінг — реалізація товарів за цінами, нижчими за їхню справжню вартість або ціну на внутрішньому ринку країни-експортера. Така практика може завдавати істотної шкоди національним виробникам, знижуючи їхню конкурентоспроможність та провокуючи економічну нестабільність у державі-імпортері.

З метою протидії цьому явищу в міжнародній торгівлі запроваджено систему антидемпінгових заходів, які закріплені у нормативно-правових актах Світової організації торгівлі (СОТ), зокрема в Угоді про застосування статті VI Генеральної угоди з тарифів і торгівлі (ГАТТ). Україна, як член СОТ, взяла на себе зобов'язання гармонізувати своє національне законодавство у сфері зовнішньоекономічної діяльності відповідно до міжнародних стандартів.

Правове регулювання антидемпінгових заходів на міжнародному рівні базується передусім на Угоді про застосування статті VI Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року [3]. Цей документ встановлює правила, за якими країни-члени СОТ можуть застосовувати антидемпінгові мита, зокрема: обов'язковість проведення об'єктивного розслідування, необхідність доведення наявності демпінгу, шкоди та причинно-наслідкового зв'язку, забезпечення участі всіх зацікавлених сторін у процедурі.

В Україні правове регулювання антидемпінгової діяльності

здійснюється відповідно до норм Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» та спеціалізованого Закону України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту». Цей закон визначає: порядок проведення антидемпінгового розслідування; терміни розслідування (як правило, не перевищують 12 місяців); умови застосування антидемпінгових мит; процедури подання скарг вітчизняними виробниками [1]. Крім того, антидемпінгові заходи є складовою частиною механізмів торговельного захисту, які передбачені також у Митному кодексі України (статті 275–278) [2].

Незважаючи на формальну відповідність українського законодавства у сфері застосування антидемпінгових заходів положенням Світової організації торгівлі, на практиці виявляється низка істотних проблем, що знижують ефективність правозастосування у цій сфері. Однією з ключових проблем є надмірна тривалість проведення антидемпінгових розслідувань. Процедури розслідування часто затягуються, що позбавляє заходи оперативності та своєчасності, необхідних для реального захисту інтересів національного товаровиробника. У період очікування рішення суб'єкти господарювання зазнають фінансових втрат, які не завжди компенсуються навіть у разі позитивного для них результату розслідування.

З метою підвищення ефективності правового регулювання антидемпінгових заходів в Україні доцільним вбачається здійснення комплексу заходів нормативно-правового, організаційного та інституційного характеру. Насамперед, потребує вдосконалення законодавча база, зокрема доцільним є внесення змін до Закону України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту», якими було б передбачено чітке регламентування строків проходження кожного етапу антидемпінгового розслідування. Такий підхід дозволить уникнути надмірного затягування процедур та забезпечити своєчасне реагування на факти демпінгового імпорту.

Отже, антидемпінгові заходи є важливим інструментом захисту національного товаровиробника в умовах глобалізованої економіки. Україна має базову законодавчу основу, яка відповідає міжнародним стандартам, однак її реалізація потребує істотного вдосконалення. Ефективне правове регулювання вимагає не лише формальної відповідності нормам СОТ, а й забезпечення прозорих, своєчасних та неупереджених процедур.

[1] Закон України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту» від 22.12.1998 № 330-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/330-14#Text>.

[2] Митний кодекс України від 13.03.2012 № 4495-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4495-17#Text>.

[3] World Trade Organization. Anti-dumping Measures [Електронний ресурс]. URL: https://www.wto.org/english/tratop_e/adp_e/adp_e.htm.

[4] US International Trade Commission. About antidumping [Електронний ресурс]. URL: <https://www.usitc.gov>.

[5] European Commission. Anti-dumping policy [Електронний ресурс]. URL: <https://policy.trade.ec.europa.eu>.

УДК 658.8:005.95

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ УПРАВЛІННЯ ЛЮДСЬКИМ КАПІТАЛОМ

METHODOLOGICAL ASPECTS OF DIGITAL TRANSFORMATION OF HUMAN CAPITAL MANAGEMENT

***О.О. Морозова, здобувач третього освітньо-наукового рівня вищої освіти
ННІ «Українська інженерно-педагогічна академія» ХНУ ім. В.Н. Каразіна (м. Харків)***

О.О. Morozova, PhD student

*Educational and Scientific Institute "Ukrainian Engineering Pedagogics Academy" V.N.
Karazin Kharkiv National University (Kharkiv)*

У сучасних умовах глобальної цифровізації всі сектори економіки, зокрема торгівля, зазнають суттєвих змін, які стосуються не лише технологій обслуговування споживачів, але й систем управління персоналом. Торговельна галузь, як одна з найбільш динамічних і клієнтоорієнтованих, вимагає не лише швидкого реагування на ринкові виклики, а й впровадження ефективного кадрового менеджменту, який відповідає вимогам цифрової економіки. Це обумовлює необхідність науково-методичного переосмислення функцій управління людським капіталом у цифровому контексті.

Цифрова трансформація систем управління персоналом передбачає впровадження сучасних цифрових технологій у всі ключові HR-процеси. Зокрема, це включає використання систем управління персоналом (HRM) для автоматизації кадрового обліку, ведення електронних особових справ та формування аналітичних даних про персонал. Одним із важливих напрямів є застосування технологій Big Data для глибинного аналізу великих масивів інформації про працівників, що забезпечує прийняття більш обґрунтованих управлінських рішень [1; 2].

Суттєво змінює підходи до рекрутингу та адаптації персоналу використання штучного інтелекту. Автоматизований добір кадрів, прогнозування успішності кандидатів, персоналізація процесу – усе це забезпечує вищу ефективність та зменшує вплив людського фактора. Для систем навчання і розвитку персоналу використовуються LMS-платформи